

ת"פ 70166/03/23 - מדינת ישראל נגד אכרם גפרי (עציר),,אחמד ג'מאל חסן פוואלחה (עציר),,בלאל פקהא (עציר),,שלושתם

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 70166-03-23 מדינת ישראל נ' ג'פרי(עציר)

ואח'

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

על ידי ב"כ עו"ד אסף סויסה

נגד

הנאשמים

אכרם גפרי (עציר),

אחמד ג'מאל חסן פוואלחה (עציר),

בלאל פקהא (עציר),

שלושתם על ידי ב"כ עו"ד יהודה שושן

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות מתחום הנשק, כדלקמן: נאשם 1 הורשע בארבע עבירות של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); נאשם 2 הורשע בעבירה של סיוע לסחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק בצירוף סעיף 31 לחוק; ונאשם 3 הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק, בעבירה של סיוע לסחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק בצירוף סעיף 31 לחוק, ובשלוש עבירות של שהייה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש וכל צד נותר חופשי בטיעונו.

3. על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, נפ 22-77 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כ"סוכן" מטעם משטרת ישראל (להלן: "**הסוכן**"). בין הסוכן לנאשם 1 ישנה היכרות מוקדמת בת כ-15 שנים עובר למתואר בכתב האישום, על רקע חברותם. הנאשמים אשר הינם בעלי היכרות מוקדמת ויחסי חברות טובים, קשרו קשר לסחור באמל"ח, ומכרו כלי נשק מסוגים שונים לסוכן. כפי שיפורט להלן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, באמצעות שיתוף פעולה בין הנאשמים, נוצר קשר עם הסוכן, נוהל משא ומתן על גובה התמורה שתתקבל ועל סוג הנשק שיימכר. לאחר שנקבעה פגישה עם הסוכן, נפגש הסוכן עם מי מהנאשמים, קיבל לידי את הנשק ומסר את תמורתו. לעתים נעשה שימוש בכלי הנשק על מנת לוודא את תקינותו.

4. כתב האישום המקורי חובק שישה אישומים, כאשר במסגרת הסדר הטיעון חלקם נמחקו, כך שבכתב האישום

המתקן נותרו אישומים 2, 4, 5 ו-6. על פי עובדות אישום 2, המיוחס לנאשמים 1 ו-2, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשבועיים עובר למועד ביצוע העסקה נושא אישום זה, התקשר הנאשם 1 לסוכן ואמר לו כי באפשרותו למכור לו מספר אקדחים []. בהמשך, שלח נאשם 1 לסוכן מספר תמונות של נשקים מסוגים שונים, וציין כי הוא דורש תמורתם סכום הנע בין 28,000 ₪ ל-45,000 ₪ ליחידה, בהתאם לסוג האקדח. ביום 19.8.22 התקשר הסוכן לנאשם 1 ואמר לו שברצונו לרכוש אקדח מסוג FN עליו שוחחו. ביום 21.8.22, נפגשו השניים בצְמִיגָה בה עובד נאשם 1 בכפר חזמא (להלן באישום זה: "צְמִיגָה"). השניים תיאמו ביניהם כי יבצעו את רכישת האקדח ביום המחרת, תמורת 36,000 ₪ בתוספת 2,000 ₪ שיינתנו לנאשם 1. ביום 22.8.22, שוחחו השניים לקראת ביצוע העסקה. בהמשך אותו יום, שוחח נאשם 1 עם הסוכן, והציע לו לקנות אקדח אחר מסוג "זיג זאוור" תמורת 42,000 ₪. השניים תיאמו להיפגש ביום המחרת על מנת לבצע את רכישת האקדח.

5. למחרת, ביום 23.8.22 בשעות הבוקר, התקשר נאשם 1 לסוכן וביקש ממנו להגיע לצְמִיגָה. בעת שהסוכן הגיע למקום ברכב שמספרו 411-03-301 (להלן באישום זה: "הרכב"), התקשר נאשם 1 למכרו, שזהותו אינה ידועה למאשימה, על מנת להשלים את ביצוע העסקה, אך משהבין כי הסוכן יהודי, סירב למכור לו את האקדח. בהמשך ולאחר בירורים נוספים, מסר נאשם 1 לסוכן כי הצליח לאתר אקדח נוסף חצי אוטומטי מסוג FN מתוצרת בלגיה, מודל HP-35, קליבר 9 מ"מ פאראבלום, מספר סידורי L09040 שבכוחו להמית אדם (להלן באישום זה: "האקדח"), וכי הוא מוכן למכרו לסוכן תמורת 35,000 ₪. בהמשך, ולאחר תיאום מול נאשם 1, סמוך לשעה 17:30 יצא הסוכן מירושלים לצְמִיגָה ברכבו, שם עלה נאשם 1 לרכב. השניים תיאמו עם נאשם 2 כי יפגשו אותו בכניסה לביתן. בעת שהנאשם 1 והסוכן הגיעו לכניסה לביתן, עלה נאשם 2 לרכב ומסר לסוכן את האקדח עטוף בניילון נצמד. הסוכן שילם לנאשם 2 סכום של 35,000 ₪ תמורת האקדח, ונאשם 2 יצא מהרכב. לאחר בדיקת הנשק, שילם הסוכן לנאשם 1 סכום של 2,500 ₪. מאוחר יותר, מסר נאשם 2 לנאשם 1 את 35,000 ₪ אותם קיבל מהסוכן. במעשיו האמורים לעיל, סחר נאשם 1 בנשק, בלא רשות על פי דין ונאשם 2 סייע בידו לעשות כן.

6. על פי עובדות אישום 4, המיוחס לנאשמים 1 ו-3, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשבוע עובר למועד ביצוע העסקה נושא אישום זה, התקשר הסוכן לנאשם 1, והתעניין ברכישת אקדח. בהמשך לכך, ביום 8.12.22 התקשר נאשם 1 לסוכן, והציע לו לרכוש ממנו את האקדח המופיע בתמונה ששלח לסוכן בעבר, תמורת 35,000 ₪. נאשם 1 הציע שמסירת האקדח תיעשה בלוד באמצעות נאשם 3. השניים תיאמו את ביצוע העסקה ליום 11.12.22 בשעות הצהריים. ביום 11.12.22, התקשר נאשם 1 לסוכן, על מנת לזרזו לבצע את העסקה. נאשם 1 הודיע לסוכן כי נאשם 3 מוכן וערוך לצאת לכיוונו, והוא יודא שנאשם 3 ישלח לסוכן את מיקום המפגש. בהמשך לכך, שלח נאשם 3 לסוכן באמצעות "וואטסאפ" את מיקום המפגש, במרכז העיר לוד (להלן באישום זה: "מקום המפגש").

7. בשעה 13:15 או בסמוך לכך, הסוכן יצא מירושלים אל מקום המפגש, ברכב שמספרו 411-03-301 (להלן באישום זה: "הרכב"), שם פגש את נאשם 3 שעלה לרכבו של הסוכן עם תיק שחור. בהמשך, נאשם 3 הוציא מתיקו אקדח הזנקה מסוג RETY תוצרת טורקיה, מודל Xtreme קליבר 9 P.A.K מ"מ מספר RXMID-190500440 שעבר הסבה לירי תחמושת קליעית, שבכוחו להמית אדם (להלן באישום זה: "האקדח") עם מחסנית מתאימה. במהלך המפגש התקשר נאשם 3 באמצעות שיחת וידאו לנאשם 1, על מנת לעדכן אותו בביצוע העסקה. לאחר חילופי דברים, הנאשמים והסוכן סיכמו ביניהם כי בדיקת האקדח תבצע על ידי הסוכן

לאחר מסירת התמורה לנאשם 3. בשלב זה, שילם הסוכן לנאשם 3 סכום של 35,000 ₪ תמורת האקדח והמחסנית. בהמשך הסוכן ביצע ירי באקדח על מנת לוודא את תקינות האקדח. בשלב מסוים, נאשם 1 התקשר לסוכן, ווידא שהסוכן בדק את האקדח ושהוא תקין. במעשיו האמורים לעיל, סחר נאשם 1 בנשק ובאביזר נשק, בלא רשות על פי דין ונאשם 3 סייע בידו לעשות כן. כמו כן, שהה נאשם 3 בישראל שלא כדין.

8. על פי עובדות אישום 5, אשר מיוחס לנאשמים 1 ו-3, ביום 13.12.22 שלח נאשם 1 לסוכן תמונות של אקדח. במהלך אותו היום שוחחו השניים ובשיחה הציע נאשם 1 לסוכן לרכוש את האקדח תמורת 28,000 ₪. נאשם 1 הציע שמסירת האקדח תיעשה בעיר לוד באמצעות נאשם 3, במיקום בו ביצעו את העסקה הקודמת (להלן באישום זה: "**מקום המפגש**"). נאשם 1 והסוכן תיאמו את ביצוע העסקה ליום 14.12.22. למחרת ביום 14.12.22, התקשר הסוכן לנאשמים על מנת לתאם את הגעתו ללוד בכדי לבצע את העסקה. בהמשך לכך, הגיע הסוכן לנקודת המפגש, שם פגש את נאשם 3, שהודיע לסוכן כי הוא ממתין למכר שלו עבד אזברגה (להלן: "**אזברגה**"), שצריך להעביר לו את האקדח. נאשם 3 והסוכן המתינו לאזברגה שהתעכב, ובשלב מסוים, עזב הסוכן את מקום המפגש. לאחר מכן, התקשר נאשם 1 לסוכן והודיע לו שהאקדח נמסר לנאשם 3 וניתן לבצע את העסקה כמתוכנן. בסמוך לכך, התקשר נאשם 1 לסוכן על מנת לתאם איתו את ביצוע העסקה. לאחר חילופי דברים, תיאמו השניים כי העסקה תבצע ביום 15.12.22 במקום המפגש.

9. למחרת, ביום 15.12.22, שוחח הסוכן עם נאשם 1 על מנת לוודא את ביצוע העסקה. בשלב מסוים, התקשר נאשם 3 לסוכן בשיחת ווידאו, והראה לו כי האקדח ברשותו. בסמוך לשעה 11:00 יצא הסוכן מירושלים ברכב שמספרו 411-03-301 (להלן באישום זה: "**הרכב**") לעבר מקום המפגש בלוד, שם פגש את נאשם 3. לאחר חילופי דברים בין הסוכן לנאשם 3, ניגש נאשם 3 לאזברגה שהמתין בקרבת מקום, נטל ממנו אקדח הזנקה חצי אוטומטי מסוג KUZHEY תוצרת טורקיה, מודל 911, קליבר 9 P.A.K מ"מ, שעבר הסבה לירי תחמושת קליעית שבכוחו להמית אדם (להלן באישום זה: "**האקדח**") עם מחסנית מתאימה. בשלב זה, נכנס נאשם 3 לרכבו של הסוכן, מסר לסוכן את האקדח, התקשר לנאשם 1 ועדכן אותו על ביצוע העסקה. הסוכן שילם לנאשם 3 סכום של 27,000 ₪ תמורת האקדח והמחסנית. לאחר סיום העסקה הסוכן ביצע ירי באקדח על מנת לוודא את תקינותו. בהמשך אותו היום שלח נאשם 1 לסוכן תמונה של אקדח נוסף, וכעבור יומיים שלח נאשם 1 לסוכן תמונה של רובה מסוג אם-16 קצר. בהמשך לכך שוחחו השניים, ובמהלך השיחה הציע נאשם 1 לסוכן לרכוש את הרובה תמורת 85,000 ₪, ואת האקדח תמורת 40,000 ₪. במעשיהם האמורים לעיל, סחרו הנאשמים בנשק ובאביזר נשק, בלא רשות על פי דין. כמו כן, שהה הנאשם 3 בישראל שלא כדין.

10. על פי עובדות אישום 6, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשבוע עובר למועד ביצוע העסקה נושא אישום זה, התקשר נאשם 1 לסוכן והציע לו לרכוש נשק מסוג אם-16 קצר תמורת 85,000 ₪. נאשם 1 אמר לסוכן כי מכירת הנשק תבצע על ידי נאשם 3. בהמשך, שלח נאשם 1 לסוכן תמונה של הנשק. ביום 21.12.22 שוחחו הנאשמים עם הסוכן. במהלך השיחה תיאמו השלושה את ביצוע העסקה ליום המחרת, 22.12.22, בבית חנינא בירושלים. בהמשך לכך התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לו כי ברצונו לדחות את עסקת הנשק ליום 25.12.22. ביום 24.12.22 שוחחו הנאשמים עם הסוכן, והשלושה תיאמו ביניהם את מכירת הנשק תמורת 78,000 ₪ ליום המחרת בבית חנינא בירושלים.

11. ביום 25.12.22 שוחח הסוכן עם נאשם 3, שאמר לו כי הוא בדרכו לעסקה בליווי שלושה כל רכב שתפקידם לאבטח את העסקה. בשלב מסוים, שלח הסוכן לנאשם 3 את המיקום לביצוע העסקה בשכונת בית חנינא בירושלים (להלן באישום זה: "מקום המפגש"). בסמוך לשעה 13:00 יצא הסוכן ברכב שמספרו 411-03-301 (להלן באישום זה: "הרכב") לעבר מקום המפגש, שם פגש את נאשם 3 שהגיע למקום יחד עם מכרו עבד אזברגה (להלן: "אזברגה"). השניים הגיעו למקום ברכב מסוג הונדה בצבע לבן לז. 79-833-52 (להלן באישום זה: "ההונדה"). בשלב זה, נאשם 3 נכנס לרכבו של הסוכן, ולאחר חילופי דברים עם הסוכן ניגש חזרה להונדה והביא מאזברגה שסיים להרכיב את הנשק, נשק דמוי רובה סער אם-16 קצר בצבע שחור, המכיל חלקי כלי נשק תקיניים, שעבר הסבה לירי תחמושת בקליבר 5.56/45 שבכוחו להמית אדם (להלן באישום זה: "הנשק") עם מחסנית מתאימה, רצועה לנשק, דורגלים וכוונת טלסקופ. לאחר שחזר נאשם 3 לרכבו של הסוכן עם הנשק, נסעו השניים למקום סמוך. הסוכן ביצע ירי באמצעות הנשק על מנת לוודא את תקינותו של הנשק. לאחר מכן, חזרו השניים למקום המפגש שם שילם הסוכן לנאשם 3 סכום של ₪ 78,000 תמורת הנשק, המחסנית, הרצועה, הדורגלים וכוונת הטלסקופ. במעשיהם האמורים לעיל, סחרו נאשמים 1 ו-3 יחד עם אזברגה, בנשק ובאביזר נשק, בלא רשות על פי דין. כמו כן, שהה נאשם 3 בישראל שלא כדין.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

12. ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מהאישומים, לרבות על סוג הנשקים שנמכרו ועל התמורה שניתנה בעדם. לדברי ב"כ המאשימה, כתב האישום שהוגש נגד הנאשמים הוא חלק מפרשייה נרחבת, ומעשיהם פגעו מאוד בערכים של שמירה על ביטחון הציבור, הסדר הציבורי ושלטון החוק. ב"כ המאשימה טען שהתפוצה של נשקים בלתי חוקיים היא מכת מדינה אשר מחייבת מלחמת חורמה בה, עמד על הענישה המחמירה שקבע המחוקק בגין העבירות בהן הורשעו הנאשמים, הכוללת עונש מינימום וציין, כי גם בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על הצורך בנקיטת ענישה מחמירה וממושכת בעבירות נשק. עוד טען, כי אף שהעבירות בוצעו מול סוכן משטרתי, אין מקום לזקוף לזכות הנאשמים את העובדה שלא נגרם נזק כתוצאה מהעבירות, שכן הנאשמים לא ידעו שמדובר בסוכן או את מטרת הקנייה.

13. ב"כ המאשימה טען, כי נאשם 1 היה הדומיננטי ביותר בביצוע העבירות, שכן הוא ניהל את המשא ומתן מול הסוכן, שלט בעסקאות ויזם אותן, כאשר באישום 2 הוא אף נוכח ומקבל את מלוא התמורה, וביתר האישומים שולח את ידו הארוכה נאשם 3, ומציע נשקים ללא הפסקה, מה שמעיד על זמינותו הגבוהה מאוד לנשק. לגבי נאשם 2 טען ב"כ המאשימה, כי הוא סייע לסחר באקדח, ולכן הוא מצוי במדרג נמוך יותר מנאשמים 1 ו-3, וציין כי נאשם 2 הביא את האקדח לסוכן וקיבל את הכסף לידי. אשר לנאשם 3, ב"כ המאשימה טען, כי נוכחותו ניכרת וברורה בביצוע העסקאות, הוא תפעל את ביצוע העסקה מול הסוכן, קיבל לידי את הכסף, היה שותף לתיאום עם הסוכן בנוגע למקום ביצוע העסקה, שוחח עם הסוכן וביצע את כל המעשים בזמן שהוא שוהה בישראל שלא כדין.

14. עוד טען ב"כ המאשימה, כי יש לקחת בחשבון את התנהגותם בכלא והעובדה שנרשמו להם עבירות

משמעת, כפי שעולה מדיווח מטעם שב"ס שהוגש לבית המשפט לבקשת ב"כ הנאשמים. כמו כן, טען ב"כ המאשימה כי בעניינם של הנאשמים יש לתת משקל גבוה לשיקול הרתעת היחיד והרתעת הרבים, ולכן יש למקם את עונשם הרחק מתחתית המתחם, חרף היעדר העבר הפלילי ועל אף הודאתם והיחסכון בזמן שיפוטי. אשר לעונש, ביחס לנאשם 1 ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-12 שנות מאסר, למקם את עונשו בשליש התחתון ולגזור עליו 9 שנות מאסר; ביחס לנאשם 2 ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 25 ל-45 חודשי מאסר, למקם את עונשו בשליש התחתון ולגזור עליו 6 ל-9 שנות מאסר, למקם את עונשו בשליש התחתון ולגזור עליו 6.5 שנות מאסר. בנוסף, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשמים קנס משמעותי, מאסר על תנאי ממושך ומרתיע ולהורות על השמדת הנשקים וחילוט שאר המוצגים שנתפסו. ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה לתמיכה בטענותיו.

טיעוני ההגנה

15. מנגד, טען ב"כ הנאשמים כי יש להתחשב בכך שהעבירות בוצעו בעקבות הפעלת סוכן, שיכול היה להציע סכומי כסף גבוהים ולבצע עסקאות רבות, והוא זה אשר יצר לראשונה קשר עם נאשם 1 על רקע ההיכרות המוקדמת ביניהם ויזם ראשון את העסקאות. עוד טען, כי לנאשמים אין גישה לנשק, ואף מכתב האישום המתוקן עולה שמי שהביאו את הנשקים היו אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה ואזברגה. ב"כ הנאשמים ציין בהקשר זה, כי כנגד אזברגה הוגש כתב אישום, אותו הציג בפני בית המשפט, וטען שאזברגה הכחיש מעשיו מכל וכל, וזאת בניגוד לנאשמים שלקחו אחריות מהרגע הראשון בחקירתם. כמו כן טען, כי הנזק שצפוי היה להיגרם לא התממש, שכן הנשקים נמכרו לסוכן, ומדובר בנשקים שרובם מוסבים, וידוע שרובם נוטים לתקלות ומעצורים, ולכן הסכנה מהם פחותה.

16. ביחס לחלקם של הנאשמים בעבירות נטען, כי נאשם 1 אינו מחולל האירועים, שכן אחרים הם שסיפקו בפועל את הנשקים, וכי הנשק שנמכר באישום 2 הוא היחיד שהיה תיקני ולא בוצעה בו הסבה. לגבי נאשם 2 ציין, שהוא הורשע בעבירת סיוע לסחר באקדח, ושהוא הביא את הנשק מאחר, ולגבי נאשם 3 ביקש להדגיש את סוג הנשקים שנמכרו. על כן, עתר ב"כ הנאשמים שביחס לנאשם 1 ייקבע מתחם עונש הולם הנע בין 40 ל-70 חודשי מאסר; ביחס לנאשם 2 ייקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר; וביחס לנאשם 3 ייקבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-42 חודשי מאסר.

17. יצוין, כי ב"כ הנאשמים לא ביקש לקבל תסקיר בעניינם של הנאשמים. תחת זאת ביקש ב"כ הנאשמים, כי שירות בתי הסוהר יגיש "מסמך בנוגע להתנהגות כל אחד מהם בכלא או אפילו מסמך שמאשר שאין להם כל בעיית התנהגות". בהתייחס למסמכים שהתקבלו משב"ס, טען ב"כ הנאשמים שאין לתת משקל לדיווח שב"ס בדבר עבירות המשמעת שנרשמו לנאשמים, מפני שלטענתו לצד עבירות המשמעת יש להם גם התנהגות טובה. אשר לנסיבותיהם האישיות ציין ב"כ הנאשמים שנאשם 1 בן 25, רווק, ללא עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו, בעל משפחה נורמטיבית, שטרם מעצרו עבד בפיצרייה ואצל אחיו בשטיפת רכבים; לגבי נאשם 2 ציין שהוא בן 29, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לילדה בת שנתיים ובעל עסק של מוניות ברמאללה; לגבי נאשם 3 ציין שהוא בן 26, ללא עבר פלילי, רווק, גר בבית הוריו, בן למשפחה נורמטיבית, סיים 12 שנות לימוד, והוא הבעלים של מספרה.

עוד טען ב"כ הנאשמים, כי כל הנאשמים לקחו אחריות למעשיהם מהרגע הראשון עוד בחקירתם וחסכו זמן שיפוטי. כמו כן הגיש אסופת פסיקה לתמיכה בטענותיו.

18. סופו של דבר, עתר ב"כ הנאשמים כי על נאשם 1 יוטל עונש של 40 חודשי מאסר; על נאשם 2 יוטל עונש שלא יעלה על 8 חודשי מאסר בפועל; ועל נאשם 3 יוטל עונש שלא יעלה על 24 חודשי מאסר ולכל היותר 30 חודשי מאסר.

19. הנאשמים בדבריהם לבית המשפט הביעו חרטה על מעשיהם ולקחו אחריות עליהם. נאשם 1 אמר כי שגה וכי ביצע את העבירות על רקע מצבו הכלכלי הקשה, וביקש שתינתן לו ולחבריו הזדמנות נוספת כדי לחיות חיים נורמליים, באמרו כי הם לא יחזרו על המעשים. נאשם 2 אמר, כי גם הוא מצטער על מה שקרה וציין שיש לו ילדה קטנה שהוא רוצה לראותה בקרוב. נאשם 3 ביקש גם הוא סליחה על מעשיו, ביקש לקבל הזדמנות נוספת, הבטיח שלא יחזור על מעשיו, ציין שטרם מעצרו עבד כספר, והוסיף שהוא מעוניין להינשא לארוסתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

20. בפתח הדברים יוער, כי בין הצדדים לא הייתה מחלוקת על כך שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד עבור כל ארבעת האישומים. גם אני סבורה שיש לראות בארבעת האישומים אירוע אחד, וזאת מאחר שהעסקאות בוצעו בטווח זמנים קרוב באופן יחסי (העסקה באישום הראשון בוצעה ביום 23.8.22 והעסקאות באישומים 4-6 בוצעו בין יום 11.12.22 ליום 25.12.22), ומדובר באותו סוכן, באותם נאשמים, בדפוס סחר זהה ובערכים מוגנים זהים.

21. בהתאם לאמור בסעיף 40ב לחוק העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

22. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש העלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. אשר לסוחרים בנשק הדגיש בית המשפט העליון, כי יש לראות במשנה חומרה את מעשיהם, ועל כן יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט (ע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (5.12.11), ע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** (22.7.14), ע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (19.5.14), ע"פ 8280/15 **מוחמד גולאני נ' מדינת ישראל** (28.3.16)).

23. על עוצמת הערך המוגן, ניתן ללמוד מכך שהעונש המרבי הקבוע לצד עבירת הסחר בנשק עומד על 15 שנות מאסר. עבירות הנשק ובעיקר סחר בלתי חוקי בנשק, עלולות להביא, בסופו של יום, לביצוע עבירות שלצדן אלימות קשה, ואף חלילה לקיפוד חיי אדם, וכן עלול להיגרם נזק גדול לביטחון המדינה. עם זאת, **"כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם"** (ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, (13.9.17)). בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות נשק יש לתת משקל לסוג הנשק, נסיבות תפיסתו, מידת קטלניותו ולכמותו.

24. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (5.6.13), שם קבעה כב' השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, זמנינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה."

25. זאת ועוד, מגמת ההחמרה בעבירות הנשק באה לאחורונה לידי ביטוי גם בדברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' פלאח בלאל (4.5.23): **"עבירות אלו הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" בחברה הישראלית [...]. הן מסכנות את שלום הציבור, גם בהיותן "קרקע פורייה" לביצוע עבירות אחרות - החל מעבירות איומים וכלה בעבירות המתה, ובשל יכולתן לגרום לפגיעות בגוף ובנפש".** כמו כן ציין כב' השופט י' אלרון באותו פסק דין, כי לאור חומרה זו **"הודגש לא אחת כי יש לנקוט במדיניות ענישה ממשית ומשמעותית, בה ניתן מעמד בכורה מבין שיקולי הענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, שמשמעותה הרחקת עברייני הנשק מהחברה לפרק זמן משמעותי, על ידי השמתם מאחורי סורג ובריח"** (ר' גם בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.23); ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.22); ע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' אמון (6.11.22)).

26. עוד נאמר, כי ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19); דברי כב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.20); דברי כב' השופט מ' מזוז בע"פ 6277/20 קנאו

דניאל היילי נ' מדינת ישראל (24.03.21); דברי כב' השופט נ' סולברג בע"פ 2733/20 **בשיר אבו זיאד ואח נ' מדינת ישראל** (24.10.21); דברי כב' השופט א' שטיין בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.22).

27. בנוסף יצוין, כי בעניינם של הנאשמים חל תיקון מס' 140 - הוראת שעה, תשפ"ב-2021 לחוק (להלן: **"תיקון מס' 140"**), הקובע, בין היתר, כי בכל הנוגע לעבירת הסחר **"לא יפחת עונשו** [של העבריין] **מרבץ העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו**". כמו כן נקבע בתיקון מס' 140 לחוק, כי **"עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי"** (סעיף 144(ז) לחוק).

28. כאמור, בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות נשק יש לתת משקל לסוג הנשק, נסיבות תפיסתו, מידת קטלניותו ולכמותו. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא לתקופות משתנות, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 2880/23 **מדינת ישראל נ' עומרי עיסא** (25.4.23), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירה של סחר בנשק בצוותא. הנאשם היה מעורב בעסקה במסגרתה נמכר לסוכן משטרה נשק דמוי רובה סער M16 עם מחסנית ריקה וקופסה ובה 19 כדורים, תמורת 47,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-56 חודש מאסר בפועל, וגזר על המשיב 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את העונש על 40 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4103/22 **מדינת ישראל נ' אמון** (6.11.22), דחה בית המשפט העליון את ערעור הנאשם וקיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על מי שהורשע במספר עבירות של החזקה, הובלה ונשיאה של נשק, ושלוש עבירות של סחר בנשק, בכך שבמהלך כחודש ימים ביצע 4 עסקאות נשק עם הסוכן המשטרה, במסגרתן סחר בכלי נשק שונים בדמות תתי מקלע ואקדח. זאת ועוד, הנאשם פעל בצורה אקטיבית למימוש עסקאות הנשק, ואף הציע ביוזמתו לסוכן לרכוש נשק. בית המשפט העליון החמיר בעונשו, כך שחלף 4 שנות מאסר שנגזרו עליו בבית משפט המחוזי, הושתו עליו 5 שנות מאסר.

ג. בע"פ 8869/21 **מדינת ישראל נ' אברהים קואסמה** (13.3.22), נדון עניינו של מי שהורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של רכישה והחזקת נשק שלא כדין, וסחר ועסקה אחרת בנשק. לפי האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, המשיב רכש נשק מסוג M16 במחיר של כ-47,000 ₪; לפי האישום השני, המשיב היה מעורב בעסקת נשק מסוג M16 במחיר של 30,000 ₪; ולפי האישום השלישי, המשיב היה מעורב ברכישה של חלק עליון של נשק מסוג רובה M16 ארוך במחיר של 38,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 28 ל-58 חודשי מאסר בגין כל האישומים, וגזר על המשיב 32 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, החמיר בעונשו של המשיב והעמיד אותו על 42 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ 3793/20 **השאם מוריחי נ' מדינת ישראל** (23.11.20), נדון עניינו של מי שהורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ניסיון לעסקה אחרת בנשק, בכך שקשר קשר עם תושב הרשות הפלסטינית ועם אחרים לבצע מכירה והעברה של אקדח בצירוף מחסנית תואמת, מחזקתו של הסוחר בשטחי הרשות לידי רוכש בישראל בתמורה לתשלום בסכום של ₪ 30,000. המערער סיכם עם יתר המעורבים את מקום, מועד ודרך העברת האקדח במסגרת העסקה, אך בסופו של דבר המשטרה עצרה את הרוכש האקדח מיד לאחר העברתו לידיהם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בעניינו של המערער הנע בין 18 ל-52 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ה. בע"פ 5330/20 **סמיר ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.20), נדון גם עניינו של מי שהורשע בעבירות החזקה, נשיאה והובלה של נשק ושל עסקה אחרת בנשק, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכך שהיה מעורב בתיאום עסקת סחר באקדח שרכש חברו מאחר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ו. בע"פ 1658/20 **נור אלדין ג'מאחנה נ' מדינת ישראל** (21.6.20) דחה בית המשפט העליון ערעור על חומרת העונש. בית המשפט המחוזי, גזר 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מאסר מותנה וקנס, בגין עבירות של נשיאה והובלה של נשק ורכישת נשק. מדובר במקרה בו המערער רכש לעצמו, נשק מסוג M16 תמורת 2,000 ₪ (בית המשפט העליון ציין בהקשר זה "שהמחיר בו רכש המערער את הנשק היה נמוך בעליל, דבר שמלמדנו כי הנסתר עולה על הגלוי"); זמן קצר לאחר מכן, עצרה המשטרה את המערער כשהנשק בידו. בית המשפט העליון לא התערב בעונש וציין כי הוא נוטה לקולה.

ז. בע"פ 4154/16 **דהוד נ' מדינת ישראל** (19.1.17) דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתו נקבע מתחם עונש הולם בשל כל אישום הנע בין 2-5 שנות מאסר. על המערער, שלחובתו עבר פלילי לא מכביד, נגזרו 45 חודשי מאסר וקנס בשל מכירתו יחד עם אחר אקדח ותחמושת לסוכן משטרתי ולאחר כחודש מכר לסוכן אקדח ורובה ציד מאולתר.

ח. בת"פ 52789-09-22 **מדינת ישראל נ' חמזה אבו חסן ואח'** (24.1.24), נדון לפני עניינם של שלושה נאשמים שהורשעו בעבירות נשק. על פי האישום הראשון, נאשמים 1 ו-2 מכרו לסוכן משטרתי רובה M16 המכיל מכלול וקנה תקינים תמורת 64,000 ₪, כאשר נאשם 1 קיבל 2,000 ₪ עבור פועלו, ונאשם 3 ספר את הכסף שהתקבל. על פי האישום השני נאשמים 1 ו-2 מכרו לסוכן רובה M16 שהוסב מרובה אוויר עם מחסנית מתאימה וכדורים תמורת 38,000 ₪, כאשר נאשם 1 קיבל 1,500 ₪ עבור פועלו. על פי האישום השלישי, הציע נאשם 1 למכור לסוכן רובה M16 תמורת 80,000 ₪ אך העסקה לא יצאה לפועל. נאשמים 1 ו-2 הורשעו על פי הודאתם בהסדר טיעון, בעוד נאשם 3 הורשע בתום שמיעת ראיות. נאשם 1 הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובעבירה של ניסיון לסחר בנשק, נאשם 2 הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק, ונאשם 3 הורשע בעבירה אחת של סחר בנשק. בעניינו של נאשם 1 נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 4.5

ל-7.5 שנות מאסר, והוטלו עליו 68 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. בעניינו של נאשם 2 נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר, והוטלו עליו 66 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ₪. בעניינו של נאשם 3 (ניתן ביום 5.2.24) נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, והוטלו עליו 10 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

ט. בת"פ 50626-09-22 **מדינת ישראל נ' חדר אבו אסחאק** (14.12.23), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בשתי עבירות של סחר בנשק ובעבירה אחת של ניסיון לסחר בנשק. באישום הראשון, הנאשם מכר לסוכן משטרת אקדח תמורת 40,000 ₪ אשר מתוכם קיבל כעמלה 1,000 ₪. באישום השני, מכר הנאשם לסוכן אקדח עם מחסנית ריקה תמורת 38,000 ₪ אשר מותכם קיבל כעמלה 1,000 ₪, וניסה למכור לו אקדח נוסף. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-7 שנות מאסר, והטיל על הנאשם, שתסקיר שירות המבחן בעניינו היה שלילי והוא בעל עבר פלילי, עונש של 54 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

י. בת"פ 52848-09-22 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו תנהא** (13.11.23), נדון לפני עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירה של סחר בנשק. הנאשם מכר לסוכן משטרת שני אקדחים בתמורה לסך של 70,000 ₪. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 32 ל-62 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, עונש של 44 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי.

יא. בת"פ 52782-09-22 **מדינת ישראל נ' עסילה** (31.5.23), נדון ענינם של מספר נאשמים: נאשם 1 הורשע בשלוש עבירות של סחר בנשק ובעבירה של עסקה אחרת בנשק, במסגרתן נמכרו לסוכן שלושה אקדחים ורובה M16, כאשר נאשם 1 קיבל בסך הכל 9,000 ₪ דמי עמלה עבור פועלו. בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 1 עונש של 8 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ובהמשך, בית המשפט העליון הפחית בעונשו והעמידו על 7 שנות מאסר בפועל; נאשם 3 הורשע בעבירה אחת של סיוע לסחר בנשק בעסקה אחת ונדון לעשרים חודשי מאסר בפועל; נאשם 4 הורשע בעבירה אחת של סחר בנשק, במסגרתה נמכר לסוכן רובה אוויר שהוסב לחפץ דמיוני רובה מסוג M16 יחד עם מחסנית תואמת וחמישה כדורים. בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 4 עונש של 54 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, ובהמשך בית המשפט העליון הפחית בעונשו והעמידו על 42 חודשי מאסר בפועל; נאשם 5 הורשע בעבירה אחת של סחר בנשק, במסגרתה נמכר לסוכן רובה M16. בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 5 עונש של 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ולא הוגש ערעור לבית המשפט העליון. ביום 11.9.23 ניתן גזר דינו של נאשם 2, אשר הורשע בעבירה אחת של סחר בנשק, במסגרתה מכר לסוכן אקדח. בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 2 עונש של 34 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

29. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות- שקלתי כי עסקינן בארבע עסקאות במסגרתן נמכרו לסוכן שלושה אקדחים ורובה דמיוני M16 קצר תמורת סכום כולל של כ-175,000 ₪. כך באישום 2 נמכר אקדח חצי אוטומטי תמורת סך 35,000 ₪; באישום 4 נמכר אקדח הזנקה שעבר הסבה לירי תחמושת קליעית עם מחסנית מתאימה תמורת סך 35,000 ₪; באישום 5 נמכר אקדח הזנקה חצי אוטומטי שעבר הסבה לתחמושת קליעית עם

מחסנית מתאימה תמורת סך 27,000 ₪; ובאישום 6 נמכר נשק דמוי רובה סער M16 קצר שעבר הסבה לירי תחמושת עם מחסנית מתאימה, רצועה לנשק, דורגלים וכוונת טלסקופ תמורת סך 78,000 ₪. מאחר שכלי הנשק נמכרו לסוכן משטרתי אלה לא התגלגלו לעולם העברייני ועל כן נמנע הנזק הפוטנציאלי החמור שעלול היה להתרחש. אולם, יש לתת לכך משקל מוגבל, שכן הנאשמים לא ידעו שמדובר בסוכן ומאחר שתפיסת הנאשמים דרשה השקעת משאבים רבים מצד המאשימה כמתואר לעיל. בנוסף, אין להקל ראש בכך שבמהלך שלוש מהעסקאות ירה הסוכן בנשק שמכרו לו הנאשמים, וזאת ללא התנגדותם. עוד יש להתחשב בסוג הנשק, רק אחד מתוך ארבעת כלי הנשק היה תיקני, שלושה מכלי הנשק הם קצרים, והרביעי נשק ארוך.

30. אשר לנאשם 1- מהאישומים כולם עולה דפוס פעולה דומה לפיו נאשם 1 יוצר קשר עם הסוכן, מציע לו מיוזמתו נשקים שונים, מנהל משא ומתן על המחיר ומלווה את העסקה עד לשלבי ביצועה האחרונים, דהיינו מסירת הנשק לסוכן וקבלת התמורה. כך באישום 2 התקשר נאשם 1 לסוכן ואמר לו כי באפשרותו למכור לו מספר אקדחים, שלח לו תמונות של נשקים מסוגים שונים לצד התמורה שהוא מבקש עבורם. לאחר שהוסכם על תנאי העסקה, תיאם נאשם 1 יחד עם הסוכן ונאשם 2 את מקום המפגש לצורך העברת הנשק, ואף קיבל לכיסו 2,500 ₪ עמלה עבור פועלו. גם באישום 4 הראה נאשם 1 את להיטותו לסחור בנשק, בכך שהתקשר בשלב מסוים לסוכן על מנת לזרזו לבצע את העסקה, ולאחר שנאשם 3 מסר את הנשק לסוכן, נאשם 1 התקשר אליו כדי לוודא שהסוכן בדק את האקדח ושהוא תקין. באישום 5 שלח נאשם 1 לסוכן תמונות של אקדח, תיאם עמו את מקום המפגש בו ימסור לו הנאשם 3 את הנשק, ולאחר ביצוע העסקה התקשר הסוכן לנאשם 1 ועדכן אותו על השלמתה. בהמשך אותו היום אף שלח נאשם 1 לסוכן תמונה של אקדח נוסף וכעבור יומיים שלח לו תמונה של רובה M16 קצר, אותם הציע למכור לו. באישום 6 הנאשם 1 הציע לסוכן למכור לו את הנשק, כאשר נאשם 1 תיאם יחד עם הנאשם 3 והסוכן את ביצוע ההעברה והמיקום. על כן, הרושם הוא כי נאשם 1 היה הרוח החיה והדומיננטית ביותר בעבירות.

31. אשר לנאשם 2- שקלתי, כי הוא היה מעורב בסיוע לביצוע עסקת נשק אחת בלבד, וכי חלקו משני ביחס לזה של נאשם 1, אשר היה אחראי על השגת הנשק שנמכר ועל ניהול תנאי העסקה עם הסוכן. נאשם 2 מצדו תיאם עם נאשם 1 והסוכן היכן יפגוש את הסוכן, נסע למקום המפגש יחד אליו הגיעו הסוכן ונאשם 1, שם מסר לסוכן את האקדח עטוף בניילון נצמד וקיבל ממנו את התמורה שסוכמה.

32. אשר לנאשם 3- שקלתי, כי הוא היה מעורב בשלוש עסקאות נשק, ובתוך כך שהה בישראל שלא כדין. אמנם נאשם 3 תרם את חלקו במסירת הנשק לסוכן בלבד, ולא היה לו חלק בניהול המשא ומתן עם הסוכן על תנאי העסקה. עם זאת התנהלותו של נאשם 3 במהלך העסקאות מלמדת כי מדובר במי שהיה למעשה יד ימינו של נאשם 1 אשר היה בעל חלק משמעותי בביצוע העסקה. כך למשל באישום 5 נאשם 3 היה זה שקיבל מאזברגה את האקדח שנמכר לסוכן, וגם באישום 6 הגיע הנאשם 3 למקום המפגש יחד עם אזברגה שהיה אחראי על אספקת הנשק. כמו כן, כאמור, נאשם 3 ביצע את העבירות כשהוא שוהה בישראל ללא אישור.

33. אשר לחלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות- אני סבורה, כאמור, כי עונשו של נאשם 1 צריך להיות הכבד ביותר, שכן הוא היה הדמות הדומיננטית שהניעה את העבירות, וכן כיוון שהיה מעורב בכל אחד

מהאישומים, הוא מי שעמד בקשר עם הסוכן, ניהל עמו את המשא ומתן על תנאי העסקה ודאג שנאשם 2 או נאשם 3 ימסרו את הנשק לסוכן ויקבל את התמורה. כמו כן, אני סבורה שנאשם 3 צריך לקבל עונש נמוך מזה של נאשם 1 שכן, כאמור, נאשם 3 אומנם לא לקח חלק בקשר עם הסוכן וקביעת תנאי העסקה, אך הוא היה מעורב בשלוש עסקאות, תיאם את ביצוע העסקה יחד עם הסוכן ונאשם 1 ודאג לכך שהעסקאות יושלמו והנשק יימכר ובנוסף שהה בישראל שלא כדיון. עם זאת, העונש לא יהיה נמוך באופן ניכר. לגבי נאשם 2, דומני כי חלקו הוא הקטן ביותר בפרשייה בה עסקין, שכן הוא סייע לביצועה של עסקת נשק אחת בלבד, במסגרתה נפגש עם הסוכן במקום שנקבע, מסר לו את הנשק וקיבל לידיו את התמורה.

34. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, את נסיבות ביצוען ואת מדיניות הענישה הנהוגה, ומגמת ההחמרה בעבירות אלה, הגעתי לכלל מסקנה שיש לקבוע מתחם עונש הולם, כדלקמן: לנאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 5.5 ל-8.5 שנות מאסר בפועל; לנאשם 2 מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-35 חודשי מאסר בפועל; לנאשם 3 מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל. לצד זאת יושתו על הנאשמים רכיבי ענישה נלווים.

העונש המתאים

35. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 1- שקלתי, כי מדובר בבחור צעיר בן 25, רווק, אשר טרם מעצרו עבד למחיתו. עוד שקלתי כי נאשם 1 לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. אשר למסוכנות מחד גיסא ולסיכויי השיקום מאידך גיסא, לא הוגש תסקיר שירות מבחן, ואילו מדיווח שב"ס עולה, כי מאז מעצרו ביום 14.3.23 הועמד הנאשם 1 שלוש פעמים לדין משמעתי בשל התנהגות שלילית והפרת הסדר והמשמעת. מנגד, יש לתת משקל לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות ולקח אחריות למעשיו עוד בחקירתו, שיתף פעולה עם הרשויות והביע חרטה על מעשיו בדבריו לפני.

36. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 2- שקלתי, כי מדובר בבחור בן 29, נשוי ואב לילדה בת שנתיים, בעל עסק למוניות, אשר עונשו ודאי ישפיע באופן שלילי על יכולתו לגדל את בתו ולפרנס את משפחתו. כמו כן שקלתי, כי הנאשם הודה גם הוא בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. גם בעניינו של הנאשם 2 לא הוגש תסקיר שירות מבחן, אך מדיווח שב"ס עולה שלחובתו עבירת משמעת מיום 18.1.24 בשל כך שסירב להוראת סוהר לנתק את הטלפון הציבורי ולהיכנס לתאו. לצד זאת, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם 2 נעדר עבר פלילי, ולכך שהביע בדבריו לפני צער וחרטה על מעשיו.

37. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 3- שקלתי, כי מדובר בבחור צעיר בן 26, נעדר עבר פלילי, רווק שטרם מעצרו עבד כספר במספרה שבבעלותו. עוד שקלתי, כי נאשם 3 הודה, לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי. שקלתי גם את הבעת הצער והחרטה של נאשם 3 בדבריו לפני, והבעת שאיפתו לחיים נורמטיביים. אמנם, לא הוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 3, אולם מדיווח שב"ס עולה כי לו שתי עבירות משמעת, אחת מיום 24.10.23 בגין החזקה בתאו של חפצים שהחזקתם אסורה, ואחת מיום 12.1.24 בגין הצהרה על שביתת רעב, סירוב לקבל ארוחות והמרדת שאר עצורי האגף.

38. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים שאינן קשורות בביצוע העבירה מצד אחד, לרבות היעדר עברם הפלילי, ולכך שהם שוהים במעצר במשך 14 חודשים וידוע כי תנאי מעצר קשים מתאי מאסר, אל מול הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק אשר ביכולתה לתת ביטוי לשיקול הרתעת היחיד והרבים, ובשים לב לכך שהמאשימה עתרה לקביעת עונשים בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, העונשים שיוטלו על הנאשמים יהיו בחלק הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו.

39. אשר על כן, החלטתי להטיל על הנאשמים את העונשים כדלהלן:

נאשם 1

- א. 74 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו).
- ב. 24 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 9 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או חודשיים מאסר תחתיו.

נאשם 2

- א. 18 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו).
- ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 2,500 ₪ או שבועיים מאסר תחתיו.

נאשם 3

א. 54 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו).

ב. 18 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג עוון או כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. קנס בסך 8,000 ₪ או 48 ימי מאסר תחתיו.

40. אני מורה על חילוט הרכוש שנתפס הכולל את מכשירי הטלפון השייכים לנאשמים אשר שימשו לביצוע העבירות, וכן על השמדת הנשקים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ד, 14 אפריל 2024, בנוכחות הצדדים והנאשמים.